

UCHWAŁA Nr XXXIV/266/2014
Rady Gminy Zarzecze
z dnia 5 marca 2014 roku

w sprawie zatwierdzenia
Planu Odnowy Miejscowości Zarzecze na lata 2014 - 2021

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2013 roku, poz. 594) oraz § 10 ust. 2 lit. b Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013 (tj. Dz.U. z 2013 roku poz. 501) na wniosek Zebrania Wiejskiego w Zarzeczu:

Rada Gminy Zarzecze uchwala, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Zarzecze na lata 2014 - 2021 stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały zleca się Wójtowi Gminy Zarzecze.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Izidor Fieniążek

Plan Odnowy Miejscowości Zarzecze na lata 2014 – 2021

***Gmina Zarzecze
Województwo Podkarpackie***

SPIS TREŚCI

1.	WPROWADZENIE	s. 3
	Wstęp	s. 3
2.	CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI	s. 4
2.1.	Położenie	s. 4
2.2.	Historia	s. 7
2.3.	Ogólna charakterystyka wsi	s. 8
3.	INWENTARYZACJA ZASOBÓW	s. 9
3.1.	Środowisko przyrodnicze	s. 9
3.2.	Infrastruktura techniczna	s. 9
3.2.1.	Drogi	s. 9
3.2.2.	Infrastruktura komunalna	s. 10
3.2.3.	Gospodarka odpadami	s. 10
3.2.4.	Instytucje	s. 10
3.3.	Walory ukształtowania przestrzeni publicznej	s. 12
3.4.	Gospodarka	s. 13
3.5.	Rolnictwo	s. 13
3.6.	Poziom bezrobocia	s. 13
3.7.	Dziedzictwo kulturowe i sakralne	s. 14
4.	MOCNE I SŁABE STRONY MIEJSCOWOŚCI	s. 15
5.	PLANOWANE KIERUNKI ROZWOJU	s. 16
6.	OCZEKIWANE REZULTATY	s. 17
7.	OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW	s. 18

1. WPROWADZENIE

1.1. Wstęp

Proces odnowy wsi Zarzecze zapoczątkowany został w roku 2004, kiedy to został utworzony „Plan Odnowy Miejscowości Zarzecze”, przyjęty Uchwałą Nr 164/XXI/2005 Rady Gminy Zarzecze z dnia 25 lutego 2005 r. Dzięki przyjęciu ówczesnego planu w latach 2006-2007 Zarzecze przeżyło odnowę centrum wsi, kiedy to wybudowano chodniki oraz wyposażono miejscowość w elementy małej architektury.

Bieżący plan opracowany został w 2014 roku przy udziale liderów społeczności lokalnej. Plan Odnowy Miejscowości Zarzecze jest niezbędnym dokumentem przy ubieganiu się o pomoc finansową w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi”, które jest częścią Osi 3 Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Głównym celem odnowy wsi Zarzecze jest poprawa jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich.

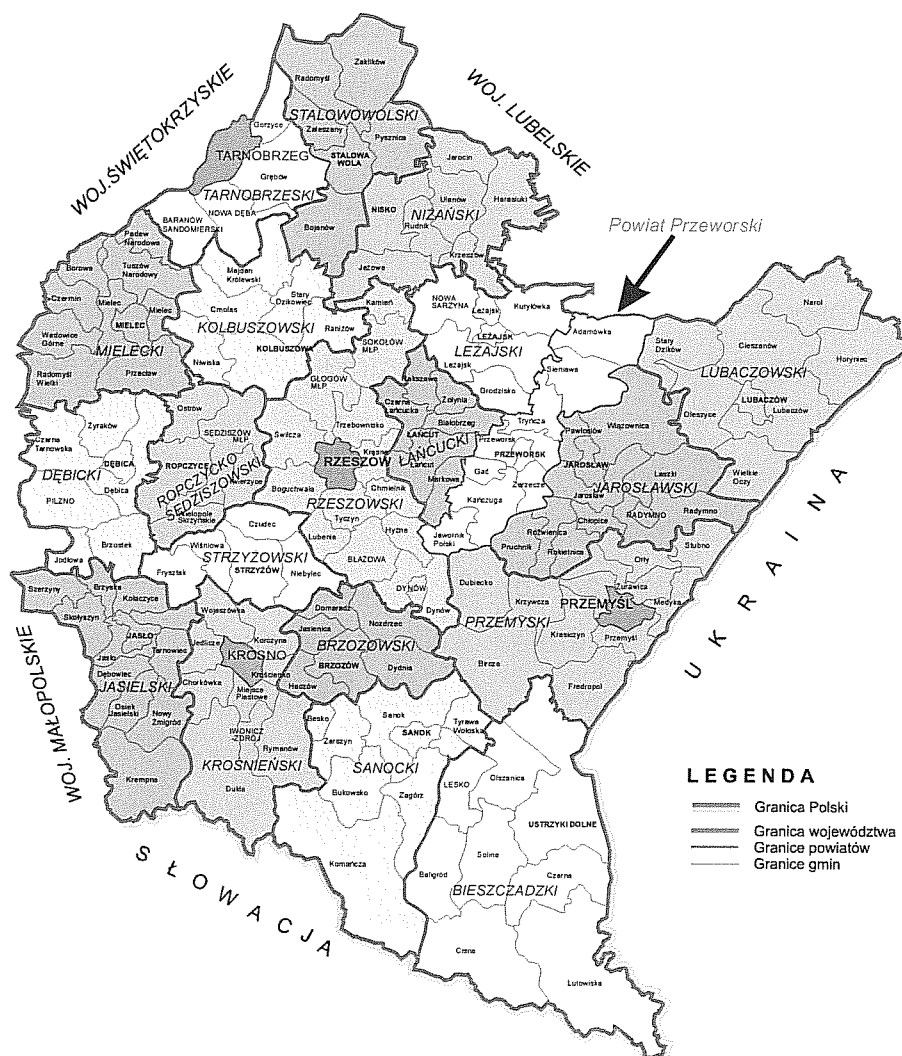
Umożliwi to rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynie na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich.

Realizacja działania tworzy warunki dla rozwoju społeczno-ekonomicznego obszarów wiejskich i aktywizacji ludności wiejskiej przez wsparcie inwestycyjne przyznawane na realizację projektów związanych głównie z zagospodarowaniem przestrzeni publicznej, w tym utrzymaniem, odbudową i poprawą stanu dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego wsi oraz infrastrukturą techniczną.

2. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI

2.1. Położenie

Wieś Zarzecze jest sołectwem wyodrębnionym w podziale administracyjnym gminy Zarzecze. Obszar miejscowości wynosi 609 ha co stanowi 12,4 % powierzchni gminy. Współrzędne geograficzne miejscowości to 49° 59' N, 22° 32' E.

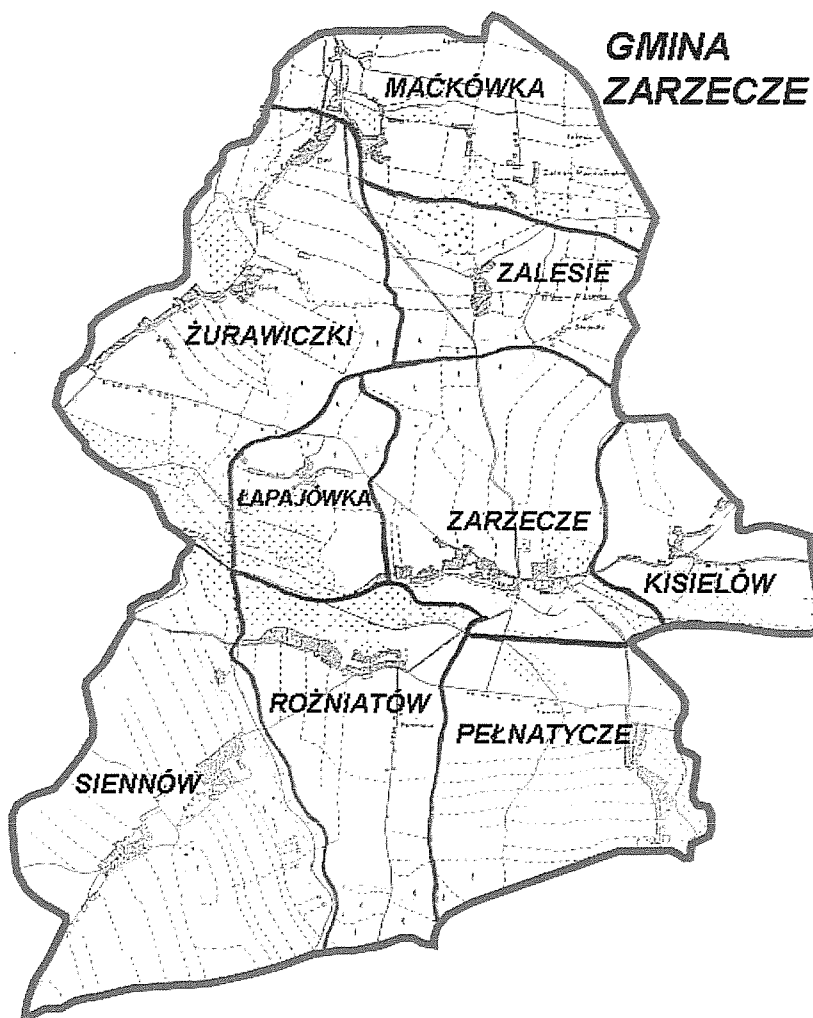
Rys. Nr 1 Lokalizacja gminy na terenie województwa podkarpackiego

Miejscowość Zarzecze graniczy: od wschodu z Kisielowem (gmina Zarzecze), od południa z Pełnaticzami i Rożniatowem (gmina Zarzecze), od zachodu z Łapajówką (gmina Zarzecze), a od północy z Zalesiem (gmina Zarzecze)

Pełnaticze są oddalone od siedziby powiatu – Przeworska o 9 km.

Rys Nr 2. Lokalizacja gminy na terenie powiatu przeworskiego

Rys Nr 3 Gmina Zarzecze

Cała wieś jest zgazyfikowana, posiada sieć wodociagową i kanalizacyjną oraz telefoniczną. Zarzecze mają bardzo dobre warunki komunikacyjne, gdyż wioskę obsługuje kilku przewoźników oferujących dogodne połączenia z Przeworskiem, Jarosławiem i Pruchnikiem.

Mieszkańcy wsi trudnią się rolnictwem i warzywnictwem, znajdując duży rynek zbytu dla swoich towarów. Młodzież ma bliski dostęp do wielu szkół ponadgimnazjalnych (w Zarzeczcu istnieje Zespół Szkół Rolniczych im. Wincentego Witosa oferujący przygotowanie do kilku zawodów). Liczna grupa mieszkańców znajduje zatrudnienie w urzędach, instytucjach i zakładach pracy w Przeworsku, Jarosławiu oraz okolicach.

2.2. Historia

Wieś Zarzeczce została założona we wczesnym średniowieczu. W skład państwa polskiego weszła w połowie XIV wieku wraz z regionem przemyskim.

Struktura przestrzenna jest typowa dla osad zakładanych na karczowiskach leśnych. Do końca XV wieku wieś pozostawała w rękach drobnej szlachty. Pierwszym, odnotowanym przez źródła właścicielem Zarzeczca był Henryk Ramsz (1430 rok), fundator kościoła parafialnego, dziedzic Cieszacina Wielkiego, Cieszacinka i Kieselowa. W 1462 roku Zarzeczce przeszło w posiadanie Jakuba Siennowskiego.

W połowie XV wieku we wsi funkcjonowały najważniejsze instytucje samorządowe, sądowe i zakłady usługowe.

Konsekwencją najazdów tatarsko-tureckich na przełomie XV/XVI wieku było drastyczne zmniejszenie areалу pól uprawnych. Większa część gruntów leżała odłogiem, Zarzeczce opustoszało.

Sytuacja wsi zmieniła się dopiero w połowie XIX wieku. Nastąpiła poprawa sytuacji materialnej chłopów i ożywiło się życie społeczne i kulturalne. Była to niewątpliwa zasługa rodu Dzieduszyckich – ówczesnych właścicieli Zarzeczca. Magdalena – córka Tadeusza Dzieduszyckiego i Salomei Trembińskiej po śmierci swojego męża rozpoczęła prace budowlane przy przebudowie dworu oraz całego układu przestrzennego wsi. Wyposażenie do pałacu w stylu empire zaprojektowała sama. Pałac stał się znanym ośrodkiem życia towarzyskiego i kulturalnego, a jego właściciele dali dowody patriotyzmu i zainteresowania życiem mieszkańców wsi.

Zarzeczce było szeroko znane nie tylko na terenie Galicji. Dwór przyciągał artystów i pisarzy, którzy często pozostawiali swe dzieła w zamian za gościnność. Źródła, mapy, kroniki i rejestry do dziś są dostępne w Archiwum Diecezjalnym w Przemyślu.

Zarówno w przeszłości, jak i obecnie Zarzeczce tworzyło i tworzy wraz z okolicznymi wioskami zwartą jednostkę administracyjną.

Niewiele zmieniło się środowisko naturalne. Bez większych zmian pozostała również sieć dróg krzyżujących się w pobliżu kościoła parafialnego. Zmniejszyła się jedynie rola rzeki Mleczki, która stanowiła niegdyś główną oś osadniczą wsi i była intensywnie wykorzystana do celów gospodarczych.

Również nazwa Zarzecze występowała pospolicie do połowy XIX wieku, jako Zarzycze. Oznaczała ona osadę „za rzeką”.

Po wielowiekowej tradycji Zarzecza pozostały zabytki natury materialnej, oraz nikielne tradycje kultury ludowej. Najstarsze z zabytków sięgają przełomu VXIII i XIX wieku. Perłą wśród nich jest niewątpliwie zespół pałacowo-parkowy oraz kościół i dzwonnica.

2.3. Ogólna charakterystyka wsi

Zarzecze posiada wyodrębnione centrum wsi, gdzie znajdują się: Zespół Szkół ze Szkołą Podstawową im. Jana Pawła II oraz Publicznym Gimnazjum im. Jana Pawła II, Gminne Centrum Sportu i Rekreacji, Ośrodek Zdrowia, Urząd Gminy Zarzecze, sklepy spożywczo-przemysłowe, kwaciarnie, apteki, zakład produkcyjny Guma i Plastik Recycling oraz Spółdzielnia Mieszkaniowa. Centralnym punktem jest kościół p.w. Św. Michała Archanioła z sąsiadującym zespołem parkowo-pałacowym. Nieopodal znajduje się Remiza Ochotniczej Straży Pożarnej, w której swoją siedzibę ma Koło Gospodyń Wiejskich.

W latach dziewięćdziesiątych XX wieku cała wieś została podłączona do sieci telefonicznej, a później do sieci kanalizacyjnej. Zarzecze posiada uporządkowaną gospodarkę odpadami.

Liczba ludności Zarzecze wynosi 1596 osób (stan na dzień 31.12.2013 r.),

Struktura wiekowa mieszkańców Zarzecza (stan na dzień 31.12.2013 r.):

Przedział wiekowy	Liczba mieszkańców
0 – 7 lat	164
8 – 18 lat	190
19 – 60 lat	1048
pow. 61 lat	194

Struktura płciowa mieszkańców Zarzecza (stan na dzień 31.12.2013 r.):

Przedział wiekowy	Liczba kobiet	Liczba mężczyzn
0 – 7 lat	78	86
8 – 18 lat	99	91
19 – 60 lat	549	499
pow. 61 lat	109	85

3. INWENTARYZACJA ZASOBÓW

3.1. Środowisko przyrodnicze

Wieś Zarzecze położona jest w obrębie Zapadliska Przedkarpackiego. Obszar wsi Zarzecze wznosi się od 183 m n.p.m. do 268 n.p.m. Różnica wysokości względniej wynosi 85 m. Podstawową skałą macierzystą są utwory lessowe, z której wytworzyły się głównie gleby brunatne i czarnoziemne. Pod względem rolnym gleby są bardzo dobre i dobre (I, II i III klasa bonitacji gleb). Warunki klimatyczne należą do łagodnych. Średnia roczna temperatura wynosi 7,8o C, zaś średnie opady w skali roku kalkulują się w granicach 750 mm.

Flora odznacza się pozostałościami po Puszczy Karpackiej, w przeważającej części jest to buk zwyczajny, sosna, jodła, a także jesion wyniosły, grab pospolity, świerk pospolity, lipa drobnolistna, brzoza brodawkowata, dąb szypułkowy, modrzew europejski, olcha czarna, olsza. Do gatunków przydrożnych i przydomowych należy topola czarna, wierzba biała, wierzba krucha, bez czarna, klon zwyczajny, orzech czarny. Zamieszkująca okoliczne lasy zwierzyna składa się głównie z sarny, jelenia, dzika, lisa, zająca szaraka. Lasy są pełne jagód, jeżyn, grzybów, bukwi, orzechów laskowych.

Zarzecze leży w zasięgu zlewni rzeki Mlecзки IV rzędu. Mlecзка jest tu rzeką typowo nizinną, z dość szerokim tarasem zlewowym, płynie doliną szerokości około 1,5 km wśród żyznych, rolniczo intensywnie zagospodarowanych terenów. Dopływem Mlecзки na terenie Zarzecza jest potok Serwatówka.

Zarzecze jest miejscowością o charakterze rolniczym, dominują tu tradycyjne kierunki gospodarki rolnej. Głównymi kierunkami upraw są zboża, buraki cukrowe i ziemniaki, oraz produkcja warzyw i owoców. Produkcja zwierzęca to głównie chów bydła oraz trzody chlewnej. Sektor rolniczy charakteryzuje się dużym rozdrobnieniem gospodarstw. Na terenie wsi występują bardzo dobre warunki agrotechniczne.

3.2. Infrastruktura techniczna

3.2.1. Drogi

Wieś Zarzecze posiada dobrą sieć dróg o dużym znaczeniu komunikacyjnym. Posiada bardzo dobre połączenia z pobliskim Jarosławiem (12 km), Przeworskiem (9 km), Kańczugą (9 km) a także Przemyślem (45km) i Rzeszowem (50 km). Wieś posiada dogodne połączenia komunikacyjne PKS z tymi miejscowościami.

Na terenie wsi przebiegają drogi powiatowe:

Nr P_1_594_R Przeworsk – Zarzecze – o długości 2370 m,

Nr P_1_604_R Żurawiczki – Zarzecze – o długości 1800 m,

Nr P_1_619_R Zarzecze – Pełnatycze – Bystrowice – o długości 890 m,

Nr P_1_617_R Kańczuga – Jarosław – o długości 1340 m.

Wioska posiada również wiele dróg gminnych publicznych oraz dojazdowych po gruntów rolnych. Stan dróg na terenie wsi wymaga nowych inwestycji zarówno ze strony powiatu jak i gminy, gdyż przepustowość dróg jest znacznie ograniczona, a szybki rozwój motoryzacji w ostatnich latach spowodował, że drogi budowane w latach poprzednich nie spełniają obecnych wymogów.

3.2.2. Infrastruktura komunalna

Zarzecze jest w 100 % korzysta z gminnej sieci wodociągowej, której ujęcie wody znajduje się na terenie wsi. Miejscowość jest w pełni skanalizowana i podłączona do miejscowej biologicznej oczyszczalni ścieków.

3.2.3. Gospodarka odpadami

100 % właścicieli budynków jednorodzinnych ma podpisane umowy na wywóz odpadów komunalnych, prowadzona jest również selektywna segregacja śmieci. Mieszkańcy wsi zaopatrzeni są w pojemniki na śmieci. Obecnie odpady komunalne odbierane są przez PGKiM w Jarosławiu.

3.2.4. Instytucje

Szkoły

W centrum wsi zlokalizowany jest Zespół Szkół w Zarzeczu, który skupia w sobie Publiczne Gimnazjum im. Jana Pawła II i Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II. W roku szkolnym 2013/2014 w 20 oddziałach szkoły podstawowej uczy się

243 uczniów uczęszczających z Kisielowa, Łapajówki, Pełnatycz, Roźniatowa, Zalesia i Zarzecza. Przy szkole podstawowej działa również klasa „0”, do której uczęszcza 65 dzieci. Do 9 oddziałów gimnazjum uczęszcza 187 uczniów z terenu Gminy Zarzecze oraz Gminy Roźwienica.

W Zarzeczu, od wielu lat istnieje Zespół Szkół Rolniczych im. Wincentego Witosa, do którego uczęszcza młodzież z terenu Gminy Zarzecze oraz wielu zamiejscowych, którzy mają możliwość zamieszkiwania w pobliskim internacie.

Ochotnicza Straż Pożarna

W okresie swojej działalności straż brała i bierze czynny udział przy usuwaniu zagrożeń tj. pożary, powodzie i inne kataklizmy. Formy pracy społeczno-kulturalnej to głównie organizowanie zabaw, zbieranie darów dla poszkodowanych, wystawianie straży grobowej w kościele parafialnym w Zarzeczu, uczestnictwo straży w uświetnianiu świąt kościelnych oraz pomocy społecznej na rzecz społeczności lokalnej. Stałą tradycją straży jest wyjazd w maju na Kalwarię Paclawską.

W obecnej chwili jednostka liczy 57 członków, w tym 20 członków w dwóch Młodzieżowych Drużynach Pożarniczych. Istnieje również 16 osobowa Drużyna Kobieta.

Baza techniczna OSP Zarzecze to: samochód marki Ford Ranger przystosowany do potrzeb jednostki, motopompa, podstawowy sprzęt gaśniczy, umundurowanie wyjściowe i ćwiczebne.

Koło Gospodyń Wiejskich

Koło Gospodyń Wiejskich w Zarzeczu, skupia w swoich szeregach najbardziej aktywne mieszkanki wsi.

Na przestrzeni swojej historii Koło organizowało kursy w zakresie gotowania, szycia, pieczenia i innych form aktywności kobiet. Koło prowadzi wypożyczalnię naczyń i zastawy stołowej na różne uroczystości, w tym wesela.

Członkinie KGW biorą udział w licznych imprezach regionalnych typu dożynki, jużyny czy Powiatowe Święto Chleba w Przeworsku. Panie są także organizatorem wielu wycieczek dla swoich członkiń i ich rodzin. Obecnie Przewodniczącą organizacji jest Pani Bogusława Hajduk.

Ludowy Klub Sportowy „Zorza”

Ludowy Klub Sportowy w Zarzeczcu istnieje od 1935 roku. Pierwszym prezesem Zarzeczanki był nieżyjący już Józef Włazełek. Powstały wówczas sekcje piłki siatkowej oraz tenisa stołowego. Siatkarze ekipy z Zarzeczca wiodli prym w powiecie przeworskim i kilkakrotnie wygrywali lokalne turnieje. W latach 80-tych XX wieku zaistniała sekcja brydża sportowego, zawodnicy Zarzeczanki występowali w II lidze. W 1990 roku powstała sekcja piłki nożnej i obecnie jest to jedyna sekcja w naszym klubie. W sezonie 2006/2007 zespół wywalczył po raz pierwszy w historii awans do klasy okręgowej.

3.3. Walory ukształtowania przestrzeni publicznej

Obszar wsi Zarzeczce znajduje się w terenie przewidzianym do intensywnego rozwoju rolnictwa oraz turystyki i wypoczynku. Szkieletem układu powiązań z terenami przyległymi są drogi powiatowe, a siecią drugorzędną drogi gminne i wiejskie. Wieś Zarzeczce stanowi punkt centralny zbiegu wszystkich dróg powiatowych, co w zdecydowany sposób wpływa na prognozowany jej rozwój.

Na terenie wsi nie ma hoteli. Miejsca noclegowe można wynająć w Schronisku Młodzieżowym działającym przy Zespole Szkół Rolniczych im. Wincentego Witosa w Zarzeczcu, gdzie w okresie wakacyjnym udostępnia się 100 miejsc noclegowych, natomiast przez cały rok w internacie jest dostępnych kilka pokoi noclegowych.

Największym walorem krajobrazu jest znajdujący się na terenie wsi Zespół Pałacowo-Parkowy w Zarzeczcu (z XVII/XIX wieku w tym Pałac Murowany z 1817-1819 r.). Park ma powierzchnię 5,79 ha. Usytuowany jest na wzniesieniu, poniżej którego znajduje się zagospodarowane i przekształcone starorzecze Mleczki ze sztucznie usypaną wyspą, rozdierające zabytkowy park, pełen starych dębów (najstarsze z nich mają ok. 200 lat). Park graniczy od strony południowej z polami uprawnymi, od strony zachodniej z kościołem, od strony wschodniej z sadami owocowymi, a od strony północnej (zajezdnej) z zabudowaniami Zarzeczca.

Liczne alejki rozwidlające się tu i ówdzie przeplatają zaciszny teren parku od strony zajazdu, po furtę kościelną oraz pola uprawne, umożliwiając tym samym dojście do najbardziej atrakcyjnych miejsc. W okolicach rzeki, potoku i stawu występuje naturalne dla naszej szerokości geograficznej środowisko roślinne.

Walory turystyczne Zarzecza powinny niewątpliwie przyciągać turystów, pociągając za sobą wzrost zatrudnienia w turystyce, powstawanie małych firm zajmujących się obsługą ruchu turystycznego, a tym samym spadek bezrobocia na wsi. Sprawą priorytetową będzie promowanie wsi i gminy w kraju i zagranicą. Istnieje konieczność wzmożonych wysiłków na rzecz reklamy oraz organizowaniu licznych, cyklicznych imprez przyciągających gości do Zarzecza.

3.4. Gospodarka

W Zarzeczu znajduje się wiele punktów sprzedaży detalicznej, usługowej i kilka małych przedsiębiorstw. Tutaj też ma swoją siedzibę Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”.

Znaczącym elementem gospodarki Zarzecza jest firma „Guma Plastik i Recycling”, której produkty z gumy i tworzyw sztucznych wykonywane są w 95% z odpadów tych tworzyw. W skali roku GPR recyklinguje w ten sposób do 17 tysięcy ton odpadów gumy i tworzywa sztucznego, pozyskiwanej głównie w firmach polskich ale także z poza granic kraju. Od czerwca 2004 roku GPR to także jeden z czołowych producentów osi stalowych do kontenerów na śmieci.

3.5. Rolnictwo

W miejscowości Zarzecze występuje duże rozdrobnienie gospodarstw rolnych. Większość gospodarstw ma powierzchnię nieprzekraczającą 2 ha. Głównymi kierunkami upraw są zboża, buraki cukrowe i ziemniaki. Natomiast w produkcji zwierzęcej prowadzony jest głównie chów trzody chlewnej. Większość rolników prowadzi uprawy tylko na własne potrzeby.

3.6. Poziom bezrobocie

Wg danych Powiatowego Urzędu Pracy w Przeworsku stopa bezrobocia w powiecie przeworskim w październiku 2013 r. wynosiła 18,30 %.

PUP nie prowadzi statystyk dotyczących poziomu bezrobocia w poszczególnych miejscowościach. Prowadzone statystyki dotyczą jedynie liczby osób bezrobotnych na terenie gminy Zarzecze, na koniec września 2013 r., liczba bezrobotnych to 553 osoby. Należy przypuszczać, że stopa bezrobocia w Zarzeczu kształtuje się na podobnym poziomie jak w powiecie.

3.7. Dziedzictwo kulturowe i sakralne

3.7.1. Kościół w Zarzeczu

Budowę obecnego kościoła rozpoczęła hrabina Magdalena Morska, ówczesna właścicielka dóbr zarzeckich, w 1840 roku, wg planów Ch. P. Aignera, autora nieco wcześniej wybudowanego romantycznego „pałacu z rotundą w narożu”, zlokalizowanego w bezpośrednim sąsiedztwie świątyni, od strony wschodniej. Po śmierci znamienitej fundatorki budowa została przerwana, a kontynuację jej podjął w latach 70-tych XIX wieku Włodzimierz hrabia Dzieduszycki wg nowych projektów znanego lwowskiego architekta Juliana Zachariewicza, projektanta gmachu Politechniki we Lwowie. Do budowy kościoła przyczynili się również hrabiowie Drohojowscy z pobliskiego Cieszacina Wielkiego. Świątynia została poświęcona w 1880 roku, zaś w 1895 r. zięciowie hr. Dzieduszyckich - Zygmunt hr Szembek, Tadeusz hr Dzieduszycki, Witold książę Czartoryski i Tadeusz Cieński, ufundowali mozaikę umieszczoną w tympanonie portalu nad wejściem głównym, wykonaną w pracowni Solwattiego w Wenecji.

3.7.2. Zespół parkowo-pałacowy

Pałac Dzieduszyckich w Zarzeczu powstał z inicjatywy Magdaleny z Dzieduszyckich Morskiej w latach 1817-1819. Projekt został wykonany częściowo przez Magdalenę (szkice) i rysownika Józefa Tabaczynskiego, jednak w głównej mierze przez architekta Chrystiana Piotra Aignera. Pałac został wybudowany w stylu "empire", tj. w stylu cesarskim. Fundamenty postawiono w miesiącu sierpniu 1817 roku, zaś w lutym 1819 odbyło się już uroczyste śniadanie wydane przez hrabinę.

Charakterystyczną cechą pałacu jest umieszczona w południowym narożniku okrągła baszta w stylu rzymskim. Od strony wschodniej do murów pałacu przylega oranżeria.

Park romantyczny w Zarzeczcu jest jednym z najstarszych na terenie powiatu przeworskiego. Pięknie zaprojektowany i zagospodarowany przez Magdalenę z Dzieduszyckich Morską na początku XIX stulecia. Hrabina sprowadziła egzotyczne kwiaty, krzewy, pnącza i drzewa, i urządziła park w stylu romantycznym. Zagospodarowała starorzecze Mleczki, przekształcając je po części w stawy wraz ze sztuczną wyspą, podnosząc w ten sposób walory estetyczne zespołu pałacowego. Zabytkowy kompleks o powierzchni 7,5 hektarów usytuowany jest na wzniesieniu, poniżej którego znajduje się starorzecze Mleczki z usypaną sztucznie wyspą. Park przecinają liczne alejki umożliwiające dostęp do najpiękniejszych zakątków, jednak ich układ na przestrzeni niemal dwóch wieków został nieco zmieniony. Park pełen jest starych dębów, najstarsze z nich mają ponad 500 lat. Obok oranżerii rośnie 250-letni tulipanowiec amerykański a przed wejściem do pałacu – najokazalszy w powiecie 200 letni platan klonolistny.

4. MOCNE I SŁABE STRONY MIEJSCOWOŚCI

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">– Pełna infrastruktura techniczna: wodociągi, gazyfikacja, kanalizacja, telefonizacja, szeroki dostęp do Internetu– Prężnie działające organizacje i stowarzyszenia: OSP, KGW, LKS „Zorza”– Zwarta budowa wsi, modernizowane domy mieszkalne, budowa nowych.– Możliwość uzyskania nowych terenów pod budownictwo i usługi.– Wykształcona młodzież	<ul style="list-style-type: none">– Brak chodników przy drogach powiatowych– Duże rozdrobnienie gospodarstw rolnych.– Niechęć do tworzenia grup producenckich.

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">– Pozyskanie środków z Unii Europejskiej– Rozwój gospodarczy Przeworska i Jarosławia,– Wysoka świadomość społeczna młodzieży, angażowanie się ludzi młodych w rozwój wsi,– Organizowanie się producentów rolnych,– Powstanie form działalności pozarolniczej, nowych przedsiębiorstw,– Wykorzystanie walorów kulturowych przy rozwoju różnych form turystyki i promocji miejscowości	<ul style="list-style-type: none">– Niska dochodowość mieszkańców,– Dalszy postęp rozdrobnienia gospodarstw,– Zubożenie mieszkańców na problemy wsi i brak inicjatywy,– Brak stabilności w polityce wspierania rozwoju obszarów wiejskich i gospodarki rolnej,– Brak rynku zbytu produktów rolnych, niskie ceny skupu,– Zagrożenie likwidacją zakładów pracy – wzrost bezrobocia,– Brak korzystnych warunków dla pozyskania kredytów,– Wypływ ludzi młodych, wykształconych, przedsiębiorczych do miasta – starzenie się wsi,– Zastój gospodarczy okolicznych miast,

5. PLANOWANE KIERUNKI ROZWOJU

Plan odnowy wsi określa przedsięwzięcia, które zostały zebrane do realizacji w okresie długofalowym. Zakłada on potrzebę realizacji zadań najważniejszych z punktu widzenia mieszkańców wsi, a służących dalszemu rozwojowi Zarzecza. Na etapie przygotowywania planu opracowana została analiza SWOT i analiza potencjału rozwojowego wsi i na tej podstawie wybrano kilka zadań priorytetowych, do których realizacji należy doprowadzić.

Podstawowym założeniem planu jest poprawa warunków życia na terenie wsi i wyrównanie dysproporcji w poziomie zaspokojenia potrzeb mieszkańców wsi w stosunku do okolicy. Istotnym elementem tego procesu będzie realizacja następujących zadań:

Priorytetowe zadania:

1. Remont drogi powiatowej Zarzecze - Żurawiczki
2. Remont drogi powiatowej Zarzecze - Kisielów
3. Modernizacja gminnych dróg dojazdowych i rolnych.
4. Scalanie gruntów na terenie Zarzecza
5. Budowa kaplicy cmentarnej
6. Remont dachu „Starej Szkoły” w Zarzeczu
7. Budowa chodnika w stronę Łapajówki
8. Budowa placu zabaw dla dzieci przy drodze „Nad Mleczką”
9. Rozbudowa świetlicy wiejskiej (remizy Ochotniczej Straży Pożarnej w Zarzeczu)

Lp	Nazwa	Przeznaczenie	Okres realizacji	Źródła finansowania
1.	Remont drogi powiatowej Zarzecze - Żurawiczki	Wszyscy użytkownicy	2014 - 2015	Budżet Gminy Budżet Powiatu Środki zewnętrzne
2.	Remont drogi powiatowej Zarzecze - Kisielów	Wszyscy użytkownicy	2014 - 2015	Budżet Gminy Budżet Powiatu Środki zewnętrzne
3.	Modernizacja gminnych dróg dojazdowych i rolnych	Mieszkańcy i rolnicy	2014 - 2021	Budżet Gminy Środki zewnętrzne
4.	Scalanie gruntów na terenie Zarzecza	Rolnicy posiadający grunty na terenie Zarzecza	2014 - 2018	Środki zewnętrzne
5.	Budowa kaplicy cmentarnej	Parafianie	2013 - 2014	Środki własne Parafii Zarzecze
6.	Remont dachu „Starej Szkoły” w Zarzeczu	Mieszkańcy Zarzecza	2014	Budżet Gminy
7.	Budowa chodnika w stronę Łapajówki	Mieszkańcy Zarzecza i Łapajówki	2014 - 2016	Budżet Gminy Budżet Powiatu
8.	Budowa placu zabaw dla dzieci przy drodze „Nad Mleczką”	Mieszkańcy Zarzecza	2014 - 2015	Budżet Gminy Środki zewnętrzne
9.	Rozbudowa świetlicy wiejskiej (remizy Ochotniczej Straży Pożarnej) w Zarzeczu	Mieszkańcy Zarzecza i goście	2014 - 2017	Budżet Gminy Środki zewnętrzne

6. OCZEKIWANE REZULTATY

W wyniku realizacji w/w przedsięwzięć nastąpi zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych, poprawa warunków życia i poprawa wizerunku wsi.

Modernizacja obiektów publicznych i bazy sportowej przyczyni się do wzmocnienia więzi społecznych, pobudzenia aktywności, uprawiania sportu i poprawy kondycji młodzieży oraz dzieci, eliminacji patologii i zmniejszenia emigracji młodych wykształconych ludzi.

7. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW, SPRZYJAJĄCYCH NAWIĄZANIU KONTAKTÓW SPOŁECZNYCH, ZE WZGLĘDU NA ICH POŁOŻENIE ORAZ CECHY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNE

Zarzecze to miejscowość o charakterze typowo rolniczym, licząca 1596 mieszkańców. Zachodzi tutaj potrzeba dalszego, intensywnego rozwoju bazy sportowej, kulturalnej, produkcyjno-usługowej i oświatowego, a także rozwoju komunikacyjnego.

W miejscowości można wyodrębnić dwa obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych.

Pierwszym z nich jest centrum, w którym zlokalizowane są: kościół, zabytkowy zespół parkowo-pałacowy, świetlica wiejska (remiza OSP), szkoły, urzędy, banki, placówki handlowe i usługowe. Zaplanowane przez mieszkańców w tym obszarze inwestycje przyczynią się do zaspokojenia potrzeb mieszkańców i turystów. Wpłynie to korzystnie na poprawę życia mieszkańców obszarów wiejskich oraz pozwoli na podniesienie atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej.

W celach integracyjnych oczekiwane przez mieszkańców wsi jest utworzenie placu zabaw dla dzieci przy drodze „Nad Mleczką” – jest to drugi z obszarów o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców. Jest to drugi obszar o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców, a zarazem miejsce otwartym dla wszystkich, zlokalizowanym przy sklepie spożywczo-przemysłowym.

Działania opisane w niniejszym Planie poprawią estetykę miejscowości Zarzecze oraz uskuteczniają komfort mieszkańcom i przybywającym coraz liczniej turystom.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Izydor Pieniążek